dělil, že jej ani rozděliti nemíní, a že nemůže býti ani rozparcelován. Žal. úřad vychází v nař. rozhodnutí z toho, že jest o příděl půdy v zájmových obcích velká poptávka, takže ani půda k disposici jsoucí nestačí. Je-li tomu skutečně tak, nemůže nss věcně přezkoumávati, nýbrž musí odhad, zda a kolik půdy z určitého majetku bude třeba pro účely poz. reformy, ponechati stpú samotnému. Jest proto i tato námitka bezdůvodná.

Č. 6811.

Nemocenské pojištění (Slovensko): Opomene-li strana podati proti restančnímu výkazu nemocenské pokladny do 8 dnů námitky, vejde výkaz v právní moc.

(Nález ze dne 18. října 1927 č. 21.319).

Věc: Firma L. a L. v D. proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lé požadovali podáním z 30. prosince 1922, doloženým výpočtem, aby jim okresní dělníky pojišťující pokladna v Nitře nahradila částku 4741 Kč 05 h, o kterou jim v době od 1. července 1920 do 30. září 1922 předepsala omylem na nemocenských pojistných příspěvcích více, než byli povinováni. Když pokladna výměrem z 1. února 1923 reklamaci odmítla z důvodu, že zaměstnavatelé proti restančním výkazům jim každoměsíčně doručeným v zákonné lhůtě nepodali opravného prostředku, odvolali se st-lé k okr. úřadu v Nitře, jenž výměrem z 20. prosince 1923 odvolání zamítl a schválil výměr pokladny v celém jeho obsahu, uváděje v důvodech, že stěžující si firma uznává, že restanční výkazy měsíční řádně od pokladny obdržela, proti nim však pro povrchnost svého úředníka nepodala v zákonné lhůtě přípustné reklamace a teprve při důkladnější revisi přišla na tyto nesprávnosti. Vzhledem k tomu, že proti restančním výkazům ve smyslu § 18 min. nař. č. 4790/1917 od doručení do 8 dnů má býti podána reklamace, dále že ve smyslu posledního odstavce § 14 zák. čl. XIX/1907 zaměstnavatel, ohlásil-li vystoupení zaměstnance u pokladny opožděně, povinen je příspěvky pojistné nésti až do dne odhlášení, bylo výměr pokladny schváliti a odvolání zamítnouti. Min. soc. péče nař. rozhodnutím nevyhovělo dalšímu odvolání st-lů a potvrdilo výměr okr. úřadu z důvodů v něm uvedených.

O stížnosti uvážil nss toto: — — — —

Min. nař. č. 4790/1917 tím, že nemoc. pokladnám přiznalo právo, vydávati plat. výměry, a tím, že stanovilo lhůty, v nichž těmto výměrům lze odporovati rozkladem k představenstvu pokladny a námitkami k správním úřadům, udělilo výměrům těm právní účinnost. Právní moc, jež nastává tím, že ve stanovené lhůtě výměrům nebylo odporováno, má však za následek, že řádnou cestou instanční nelze se již domáhati zrušení nebo změny výměru takového a to ani tenkráte, je-li nezákonný. Zda a pokud se lze snad prostředky mimořádnými (ospravedlňujícím

řízením nebo obnovou řízení) domoci nápravy, nelze v rámci tohoto sporu řešiti.

Stížnost hledí dovoditi ze znění § 18 min. nař. 4790/1917 »v zákonné lhůtě podaný rozklad má odkladný účinek na exekuci«, že zákonodárce chce stanoviti rozdíl mezi námitkami podanými včas a mezi opožděně podanými a to v tom smyslu, že jen včas podaným námitkám přiznává odkladnou moc, že však také o opožděných námitkách jest provésti řízení podle § 156 zák. čl. XIX/1907.

Takového smyslu nelze ze znění cit. normy vyčísti. Přiznal-li zákon odkladný účinek na exekuci včas podanému opravnému prostředku, neřekl tím nic jiného, nežli že opožděný rozklad odkladného účinku nemá. Jiný výklad odporoval by také všeobecně platné procesní zásadě, že opožděně podané opravné prostředky jest odmítnouti bez věcného projednání (srovnej zák. čl. XX:1901 a prov. nař. z 18. prosince 1901 č. 4600).

Stížnost dovolává se k odůvodnění svého názoru také § 181 zák. čl. XIX:1907. I tento předpis, jenž obsahuje všeobecné zásady pro odvolání z »rozhodnutí samosprávných orgánů pokladen«, používá obratu »v zákonné lhůtě podané odvolání má, pokud zákon neustanovuje jinak, při výkonu rozhodnutí, výměrů neb rozsudků odkládací účinek.« Že i zde zmeškání lhůty odvolací má v zápětí preklusi strany, plyne nade vši pochybnost z posl. odstavce téhož §, jenž zmocňuje min. mezi jiným také k tomu, aby stanovilo podrobnější předpisy o ospravedlňovacím řízení a o obnově řízení, v tomto § upravených, čehož by nebylo třeba, kdyby zmeškání odvolací lhůty nebránilo projednání věci na podkladě opožděného opravného prostředku.

Č. 6812.

Nemocenské pojištění. — Administrativní řízení: * Pro počítání třídenní lhůty § 31 nem. zák. z 30. března 1888 č. 33. ř. z. jest rozhodným den, kterého přihláška zaměstnance pojištěním povinného došla k okr. nemoc. pokladně, a nikoli den, kterého byla dána na poštu s určením pro tuto pokladnu.

(Nález ze dne 18. října 1927 č. 21.320).

Prejudikatura: Boh. 102/19, 6489/27 adm.

Věc: Okresní nemocenská pokladna v T. (adv. Dr. J. Sommer z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Osp v T. nevyhověla výměrem z 28. ledna 1926 žádosti okr. nemoc. pokladny v T., aby Alois B., obchodník v P., byl uznán dle § 32 nemoc. zák. povinným zaplatiti podpůrný náklad vzniklý léčením a podporováním jeho zaměstnance Josefa Č. — — —

Min. soc. péče v pořadu instancí nař. rozhodnutím výrok ten potvrdilo, nevyhověvši odvolání stěžující si pokladny s odůvodněním, že dle ustanovení § 31 nemoc. zák. jsou zaměstnavatelé povinni každou osobu, podrobenou pojištění, vstupující k nim do zaměstnání, ohlásiti